Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

Per Administrador el dg., 02/10/2011 - 09:00

Is 5,1-7
Fl 4,6-9
Mt 21,33-43

La confiança Un dels secrets d'una sana i agradable convivència és el clima i la relació de confiança entre les persones. Això, tant a l'àmbit familiar, com al laboral o al social. I la confiança s'alimenta de sinceritat, de comprensió, de bona voluntat, de generositat; endefinitiva, d'amor mutu.Aquest clima de confiança és el que Déu ha volgut que hi fos entre Ell i nosaltres, i entre nosaltres i Ell. La llàstima és que en això que Déu ha volgut, nosaltres no hi col·laborem prou.Ell ha volgut, vol i voldrà sempre, confiar en nosaltres, però nosaltres no acabem de confiar-hi.Això s'hi reflecteix en aquesta paràbola de Jesús, la paràbola dels administradors de la vinya.**Déu confia en nosaltres**Déu ha plantat amb tota diligència una vinya amb una "bona tanca, amb un cup i una torre de guàrdia". La plantà amb cura i protecció perquè nosaltres l'anéssim cultivant. Déu ens ha donat a tots la vida amb tota la seva complexitat. Amb ella, les nostres capacitats i qualitats (més de les que en som conscients), amb totes les oportunitats, amb la companyia de bones persones (més de les que pensem). Déu ha confiat i confia en nosaltres perquè ho sapiguem administrar, perquè cultivem tot allò de bo que hi ha a la vida (com enumera la carta als cristians de Filips), "tot allò que és veritable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi".**Nosaltres, hi corresponem?**I sovint Déu, l'amo de la vinya de la nostra vida, ens envia persones a buscar el bon fruit de la nostra administració: ajuda, companyia, ànim, comprensió, solidaritat, oportunitats, treball... endefinitiva, amor. Nosaltres, ens hi hem fet els sords? Ens els hem tret de sobre? De vegades, no som tan diferents dels administradors de la paràbola. Des de la perspectiva de l'evangeli, en aquests que acudeixen a nosaltres en busca de l'ajuda, siguin qui siguin, hi hem deveure el "Fill de l'amo", Jesús mateix, el Fill de Déu. Podrem fer el que puguem o el que creiem adequat, però no hem d'oblidar l'afirmació de Jesús: "Allò que féreu a un d'aquests, a mi m'ho féreu!".En aquests moments de crisi econòmica, hem de tenir la fina sensibilitat per percebre les necessitats, la llum per veure com nosaltres podem ajudar i la decisió per a fer-ho realitat. Potser no hi ha ningú que truca a les nostres portes, però hi ha molta gent (cada vegada més!) que truca a d'altres portes, en las que sovint no s'hi pot donar-hi la resposta adequada i suficient per falta de recursos. És amb el que es troben moltes institucions solidàries. Què hi aportem nosaltres?**Sempre agraïts i responsables**Avui hauríem d'agrair la confiança que Déu ha posat en nosaltres al donar-nos la vida, reconeguem amb sinceritat que no sempre som prou conscients d'aquesta confiança o no hi corresponem. I demanem que ens il·lumini per saber descobrir les autèntiques necessitats i la manera com cada u de nosaltres hi podem respondre, i ens ajudi a ser decidits en portar-ho a terme. No podem ser fàcils en excusar-nos. Déu confia que no ho fem, que sapiguem correspondre a la seva confiança!

ETIQUETES
AGRAÏMENT RESPONSABILITAT CONFIANÇA